

มูลนิธิสถาบันอนาคตไทยศึกษา
THAILAND FUTURE
FOUNDATION

Engage • Analyze • Inform

Opportunity Cost

ค่าเสียโอกาส

ธันวาคม 2555

3G: รายได้ที่มีมองเห็น vs ค่าเสียโอกาสที่มีมองไม่เห็น

Content

2 Overview

3G: รายได้ที่มองเห็น vs
ค่าเสียโอกาสที่มองไม่เห็น

5 Cost Diagram

ค่าเสียโอกาสจากการที่ไม่ได้เริ่ม
โครงการ 3G ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

6 Methodology

เกณฑ์ในการคำนวณต้นทุนเสียโอกาส

11 Timeline

เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
โครงการ 3G

ที่มา

สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการวิจารณ์ การวิจารณ์ส่วนใหญ่มักมาจากสิ่งที่คนเหล่านั้นมองเห็นและพูดถึง แต่ไม่ได้เป็น “ผู้ทำ” บ่อยครั้งที่การวิจารณ์ทำให้คนไม่กล้าตัดสินใจ ไม่กล้าเดินหน้าที่จะทำในสิ่งที่คิดและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เราเรียกต้นทุนของการไม่กล้าเดินหน้านี้อีกว่า “ค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost)” ซึ่งในกรณีของโครงการขนาดใหญ่ของประเทศไทย ต้นทุนประเภทนี้อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่ประเทศชาติได้อย่างมหาศาลไม่น้อยไปกว่าต้นทุนที่เราเห็นกันได้อย่างชัดเจน (visible cost) เลยทีเดียว

สำหรับงานวิเคราะห์ “ค่าเสียโอกาส” นี้ ทางสถาบันอนาคตไทยศึกษาได้จัดทำขึ้นเพื่อชี้ให้เห็นถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสที่เกิดขึ้นกับภาคประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐ จากการไม่ตัดสินใจทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประเทศไทย โดยจะนำเสนอตัวเลขของต้นทุนนี้ในรูปแบบที่วัดกันได้อย่างเป็นรูปธรรมและเห็นได้ชัดเจน เพื่อสร้างพื้นฐานและยกระดับการวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมให้อยู่บนข้อมูลที่ครบถ้วน และทราบโดยทั่วกันต่อไปในอนาคต

3G รายได้ที่มองเห็น vs ค่าเสียโอกาสที่มองไม่เห็น

นับเป็นเวลากว่า 3 ปีตั้งแต่เดือน ก.ย. 2552 ที่ร่างเงื่อนไขการประมูล 3G บนคลื่นความถี่ย่าน 2.1 GHz ของ กทช. ได้ถูกคัดค้านมิให้มีการเปิดประมูล จนกระทั่งได้มีการประมูลจริงเมื่อวันที่ 16 ต.ค. 2555 ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลาดังกล่าว จนกระทั่งจบสิ้นการประมูล ได้มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ถึงความชอบธรรมในเชิงกฎหมาย ตลอดจนผลได้ผลเสียจากการประมูล (ดู **Timeline: เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ 3G**) ซึ่งการวิพากษ์วิจารณ์ดังกล่าวอยู่บนพื้นฐานของข้อกฎหมายหรือต้นทุนที่ชัดเจน (Visible Cost) ที่มีมูลค่าประมาณปีละ 1.5 หมื่นล้านบาทเท่านั้น แต่เราไม่เคยได้พูดถึงต้นทุนที่ไม่ชัดเจน (Invisible Cost) ซึ่งอาจประมาณมูลค่าได้กว่าปีละ 16 หมื่นล้านบาท นับเป็นค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) มูลค่ารวมไม่น้อยกว่า 4.8 แสนล้านบาทที่ประเทศไทยต้องสูญเสียจากความล่าช้าในการตัดสินใจเริ่มโครงการ 3G เมื่อ 3 ปีที่ผ่านมา และต้นทุนนี้ยังขาดหายไปจากการวิพากษ์วิจารณ์ของสังคม

“การไม่ตัดสินใจลงทุนในโครงการ 3G เมื่อ 3 ปีที่ผ่านมาสร้างรายได้ที่มองเห็นให้แก่ประเทศไทยมูลค่าประมาณปีละ 1.5 หมื่นล้านบาท ในขณะที่เดียวกัน ก็ทำให้ประเทศเกิดค่าเสียโอกาสที่มองไม่เห็นเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่า 4.8 แสนล้านบาท (หรือประมาณปีละ 16 หมื่นล้านบาท)”

- รัฐเสียโอกาสปีละ 0.2 หมื่นล้านบาท
- ธุรกิจเสียโอกาสปีละ 9.6 หมื่นล้านบาท
- ประชาชนเสียปีละ 6.2 หมื่นล้านบาท

หมายเหตุ : ดูรายละเอียดเพิ่มเติมจาก 1) **Cost Diagram:** ค่าเสียโอกาสจากการที่ไม่ได้เริ่มโครงการ 3G ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา และ 2) **Methodology :** เกณฑ์ในการคำนวณต้นทุนเสียโอกาส

1 รัฐบาล

การมี 3G คาดว่าจะทำให้รัฐได้ประโยชน์สุทธิประมาณปีละ 0.2 หมื่นล้านบาท

- การตัดสินใจดำเนินโครงการ 3G ทำให้รัฐต้องเสียรายได้จากการย้ายฐานลูกค้า (ณ อัตรา migration rate ที่ 50%) ประมาณปีละ 1.7 หมื่นล้านบาท แต่เมื่อบวกรายได้จากสัมปทานบนคลื่นความถี่ใหม่มูลค่า 41,625 ล้านบาท (หรือประมาณ 0.28 หมื่นล้านบาทต่อปี) จะทำให้รัฐสูญเสียส่วนแบ่งรายได้สุทธิประมาณ 1.5 หมื่นล้านบาทต่อปี
- หากภาคธุรกิจซึ่งได้รับอานิสงส์จาก 3G สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นถึงปีละ 9.6 หมื่นล้านบาท รัฐก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเก็บภาษีทั้งแบบทางตรง (เฉพาะภาษีเงินได้นิติบุคคล) และทางอ้อม (เฉพาะภาษีมูลค่าเพิ่ม) อีกประมาณปีละ 1.7 หมื่นล้านบาท
- ทั้งนี้ ผลประโยชน์สุทธิที่รัฐจะได้รับจากการมี 3G เพิ่มขึ้นอีกประมาณปีละ 0.2 หมื่นล้านบาท

2 ธุรกิจ

การไม่ตัดสินใจลงทุนในโครงการ 3G เมื่อ 3 ปีที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมไม่น้อยกว่าปีละ 9.6 หมื่นล้านบาท แบ่งเป็นผลกระทบต่อผู้ประกอบการในธุรกิจโทรศัพท์มือถือประมาณปีละ 3.3 หมื่นล้านบาท และต่อเศรษฐกิจในภาคส่วนอื่นๆ รวมอีกราวปีละ 6.3 หมื่นล้านบาท

- หากเมื่อ 3 ปีที่แล้ว ประเทศไทยตัดสินใจลงทุนในโครงการ 3G คาดว่าจะสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการในธุรกิจโทรศัพท์มือถือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อยอด ไม่ว่าจะเป็นแอปพลิเคชันคอนเทนต์ เกมส์ ฯลฯ ที่จะอำนวยความสะดวกหรือความบันเทิงให้แก่ผู้บริโภค และสามารถสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้แก่ผู้ประกอบการกลุ่มดังกล่าวไม่น้อยกว่าปีละ 3.3 หมื่นล้านบาท
- การลงทุนนี้ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนใน 3G เช่น การก่อสร้าง การจ้างงาน และอุตสาหกรรมปลายน้ำ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่นำเอาผลประโยชน์จาก 3G ไปเป็นพื้นฐานต่อในการผลิต อาทิ ภาคการสื่อสาร ภาคการค้า คิดรวมเป็นมูลค่ากว่า 1.9 แสนล้านบาท หรือเฉลี่ยปีละ 6.3 หมื่นล้านบาท ทั้งนี้ ผลประโยชน์ดังกล่าวยังครอบคลุมไปถึงธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่พลอยได้รับอานิสงส์จาก 3G ไม่ว่าจะเป็นยอดขายโฆษณาบนเว็บไซต์ที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของการใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ การเพิ่มมูลค่า (ราคาขาย) ของเว็บไซต์ด้วยการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้เร็วขึ้น เป็นต้น

ทั้งนี้ จากสถิติของ www.mobilethai.net ระบุว่าในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์ 20 อันดับสูงสุดผ่านโทรศัพท์มือถือมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นกว่า 47.5 เท่า แสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมปลายน้ำที่จะขยายตัวแบบก้าวกระโดดอย่างมากในอนาคตอันใกล้

3 ประชาชน

ผลประโยชน์ที่ตกแก่ภาคประชาชนกว่าปีละ 6.2 หมื่นล้านบาท มาจากความเร็วในการเข้าชมเว็บไซต์บนโทรศัพท์มือถือไม่น้อยกว่าปีละ 3.9 หมื่นล้านบาท และคุณภาพในการสนทนาด้วยมือถืออีกปีละกว่า 2.3 หมื่นล้านบาท

- เทคโนโลยี 3G มีความเร็วกว่า EDGE ถึง 30-35 เท่า หากผู้ใช้โทรศัพท์มือถือจำนวน 1.53 ล้านรายสามารถเข้าชมเว็บไซต์ตามสถิติการใช้งานโดยเฉลี่ยที่ประมาณ 354 หน้า/คน/เดือน ด้วยความเร็วของ 3G คาดว่าผู้ใช้โทรศัพท์แต่ละคนจะสามารถประหยัดเวลาในการเข้าชมเว็บไซต์ได้มากกว่า 18.5 ชม.ต่อเดือน และหากเราแปลงเวลาที่เจ้าของโทรศัพท์แต่ละรายซึ่งสมมติให้มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 20,000 บาทต่อเดือนเป็นตัวเงิน ก็จะสามารถประเมินเป็นมูลค่าได้กว่าเดือนละ 2,100 บาท หรือคิดเป็นรายได้รวมของผู้ใช้โทรศัพท์มือถือทั้งหมดกว่าปีละ 3.9 หมื่นล้านบาท
- จำนวนผู้ใช้โทรศัพท์รวมกว่า 81.7 ล้านเครื่องทำให้เกิดปัญหาการแย่งใช้ทรัพยากรบนคลื่นความถี่เดิม ส่งผลต่อคุณภาพของการให้บริการ เช่น สายหลุดขณะสนทนา เป็นต้น หากสมมติว่าอัตราของสายหลุดขณะสนทนาอยู่ที่ระดับ 10% ของการใช้งานโทรศัพท์เฉลี่ยที่เดือนละ 314 นาที /เลขหมาย ที่อัตราค่าโทรเฉลี่ยนาทีละ 1.26 บาท เราคาดว่าผู้ใช้โทรศัพท์มือถือที่ประสบปัญหาสายหลุดจะต้องจ่ายค่าโทรศัพท์เพิ่มขึ้นเฉลี่ยคนละ 5.9% คิดเป็นเงินกว่า 23.24 บาทต่อเดือน หรือเท่ากับปีละ 2.3 หมื่นล้านบาท

ทั้งนี้ ยังไม่รวมถึงต้นทุนความสะดวกรสบายอื่นๆ จากการใช้โทรศัพท์มือถือบน 3G อาทิ การทำธุรกรรมทางการเงินผ่านธนาคารทางมือถือ (Mobile Banking) ซึ่งมีรายการธุรกรรมไม่น้อยกว่า 19.9 ล้านธุรกรรมต่อปี ซึ่งหากผู้บริโภคต้องเสียเงินผ่านจุดรับชำระเงินรายการละ 15 บาท ก็จะทำให้เกิดต้นทุนถึงกว่าปีละ 300 ล้านบาท หรือบริการโทรศัพท์ทางไกลต่างประเทศฟรีผ่านระบบ VOIP ที่เรายังไม่สามารถประเมินมูลค่าเสียโอกาสให้เห็นได้อย่างชัดเจน

อย่างไรก็ดี ค่าเสียโอกาสที่เกิดขึ้นกับภาคส่วนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาล ธุรกิจ และประชาชน ตามที่ระบุข้างต้น จะเป็นการประเมินค่าเสียโอกาสภายใต้เกณฑ์ (Methodology) เฉพาะที่สามารถจับต้องเป็นตัวเลขได้อย่างเป็นรูปธรรมเท่านั้น ดังนั้น ค่าเสียโอกาสที่ประเมินได้จึงน้อยกว่าผลการประเมินขององค์กรชั้นนำระดับนานาชาติ อาทิ The Law and Economics Consulting Group (LECG) อย่างมีนัยยะ

การลงทุนใน 3G ก็เช่นเดียวกับการลงทุนในด้านอื่นๆ ที่ต้องมีทั้งต้นทุนจากการลงทุน และค่าเสียโอกาสจากการไม่ลงทุน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวม แล้วเราพิจารณาข้อมูลกันครบทุกด้านหรือยัง

COST DIAGRAM: ค่าเสียโอกาสจากการที่ไม่ได้เริ่มโครงการ 3G ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

METHODOLOGY: เกณฑ์ในการคำนวณต้นทุนเสียโอกาส

ใครเสีย	เสียเท่าไร	วิธีการคำนวณต้นทุนเสียโอกาส												
<p>รัฐบาล รัฐเสียรายได้ จากค่า สัมปทานสิทธิ บนคลื่นความถี่ เก่า เมื่อมีการ ย้ายฐานลูกค้า มาใช้ความถี่ ใหม่</p>	<p>-1.5 หมื่นล้านบาทต่อปี</p>	<ul style="list-style-type: none"> จากผลการประมูลเมื่อวันที่ 16 ต.ค. 55 ที่ผ่านมา AIS ให้ราคาประมูลรวม 14,625 ล้านบาท ในขณะที่ DTAC กับ TRUE ให้ราคาเท่ากันคือ 13,500 ล้านบาท รวมเป็นเงินเข้ารัฐจากการประมูลของทั้งสามบริษัททั้งสิ้น 41,625 ล้านบาทตลอดช่วงอายุสัญญา 15 ปี (หรือคิดเป็นรายได้รวมทั้งสิ้น 0.28 หมื่นล้านบาทต่อปี) ภายใต้สมมติฐานว่าอัตราการย้ายฐานลูกค้า (Migration Rate) จากคลื่นความถี่เก่าไปคลื่นใหม่ที่ระดับ 50% จะส่งผลให้รัฐเสียส่วนแบ่งรายได้ตลอดอายุสัญญา 15 ปี คิดเป็นมูลค่าปัจจุบันประมาณ 2.7 แสนล้านบาทหรือเฉลี่ยปีละ 1.79 หมื่นล้านบาท เมื่อรวมกับรายได้จากการประมูลคลื่นความถี่ใหม่เฉลี่ยปีละ 0.28 หมื่นล้านบาทแล้ว คาดว่ารัฐจะเสียประโยชน์เบื้องต้นสุทธิราว 1.5 หมื่นล้านบาท 												
<p>รัฐบาล รัฐเสียโอกาส ในการเรียก เก็บภาษีจาก ภาคเอกชนที่ ได้รับอานิสงส์ จากการให้ บริการ 3G บน คลื่นความถี่ ใหม่ (ทั้งภาษี ทางตรงและ ทางอ้อม)</p>	<p>1.7 หมื่นล้านบาทต่อปี</p>	<ul style="list-style-type: none"> การคำนวณภาษีทางตรงที่รัฐจะเรียกเก็บได้ มาจากรายได้ 2 ทางคือ <ol style="list-style-type: none"> จากผลประโยชน์ที่ภาคเอกชนจะได้รับทั้งจากอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำ รวมมูลค่ากว่า 6.3 หมื่นล้านบาทต่อปี เมื่อหักค่าจ้างแรงงานซึ่งคาดว่าจะไม่อยู่ในฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมูลค่า 0.2 หมื่นล้านบาทต่อปีออกไป คาดว่าฐานรายได้ในการคำนวณภาษีของรัฐจะเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 6.1 หมื่นล้านบาท หากอัตราส่วนกำไร (Profit Margin) ของบริษัทเอกชนอยู่ที่ 15% เท่ากับว่าฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลที่รัฐบาลจะได้รับจากการลงทุนใน 3G จะเพิ่มขึ้นอีกประมาณปีละ 0.9 หมื่นล้านบาท จากฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มาจากกำไรของผู้ประกอบการโทรศัพท์มือถือที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นราว 3.3 หมื่นล้านบาทจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อยอด <p>จากรายได้ทั้ง 2 ทางจะทำให้รัฐมีฐานภาษีเงินได้เพิ่มขึ้นรวม 4.2 หมื่นล้านบาท และทำให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มขึ้นได้อีกประมาณปีละ 1.2 หมื่นล้านบาท</p> <div style="text-align: center; margin: 10px 0;"> <p>ฐานภาษีเงินได้ที่รัฐจะเก็บได้ 4.2 หมื่นล้านบาท</p> <pre> graph TD A[ฐานภาษีเงินได้ที่รัฐจะเก็บได้ 4.2 หมื่นล้านบาท] --> B[1) จากอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำ 0.9 หมื่นล้านบาท] A --> C[2) จากกำไรของผู้ประกอบการ 3.3 หมื่นล้านบาท] </pre> </div> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; margin: 10px 0;"> <tr> <td style="background-color: #0056b3; color: white; padding: 5px;">1) จากอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำ</td> <td style="background-color: #0056b3; color: white; padding: 5px;">0.9 หมื่นล้านบาท</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ผลประโยชน์จากอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำ</td> <td style="padding: 5px;">= 6.3 หมื่นลบ.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">(ลบ) ค่าจ้างแรงงานที่ไม่อยู่ในฐานภาษี</td> <td style="padding: 5px;">= 0.2 หมื่นลบ.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ฐานรายได้ของรัฐเพิ่ม</td> <td style="padding: 5px;">= 6.1 หมื่นลบ.</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">อัตราส่วนกำไรของบริษัทเอกชน</td> <td style="padding: 5px;">= 15%</td> </tr> <tr> <td style="padding: 5px;">ฐานภาษีเงินได้ที่รัฐจะได้รับเพิ่มขึ้น</td> <td style="padding: 5px;">= 0.9 หมื่นลบ.</td> </tr> </table> <div style="text-align: center; margin: 10px 0;"> <p>2) จากกำไรของผู้ประกอบการ</p> <p style="background-color: #0056b3; color: white; padding: 5px; display: inline-block;">3.3 หมื่นล้านบาท</p> <p style="padding: 5px;">ผลประโยชน์จากกำไรของผู้ประกอบการที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อยอด</p> </div> <div style="text-align: center; margin-top: 20px;"> <p style="background-color: #ccc; padding: 10px; border-radius: 10px; display: inline-block;">ภาษีทางตรงที่คาดว่าจะรัฐจะเก็บได้ประมาณ 1.2 หมื่นล้านบาทต่อปี</p> </div>	1) จากอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำ	0.9 หมื่นล้านบาท	ผลประโยชน์จากอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำ	= 6.3 หมื่นลบ.	(ลบ) ค่าจ้างแรงงานที่ไม่อยู่ในฐานภาษี	= 0.2 หมื่นลบ.	ฐานรายได้ของรัฐเพิ่ม	= 6.1 หมื่นลบ.	อัตราส่วนกำไรของบริษัทเอกชน	= 15%	ฐานภาษีเงินได้ที่รัฐจะได้รับเพิ่มขึ้น	= 0.9 หมื่นลบ.
1) จากอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำ	0.9 หมื่นล้านบาท													
ผลประโยชน์จากอุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำ	= 6.3 หมื่นลบ.													
(ลบ) ค่าจ้างแรงงานที่ไม่อยู่ในฐานภาษี	= 0.2 หมื่นลบ.													
ฐานรายได้ของรัฐเพิ่ม	= 6.1 หมื่นลบ.													
อัตราส่วนกำไรของบริษัทเอกชน	= 15%													
ฐานภาษีเงินได้ที่รัฐจะได้รับเพิ่มขึ้น	= 0.9 หมื่นลบ.													

ใครเสีย	เสียเท่าไร	วิธีการคำนวณต้นทุนเสียโอกาส
		<p>○ การคำนวณภาษีทางอ้อมที่รัฐจะเรียกเก็บได้ มาจากมูลค่าธุรกรรมของภาคเอกชนที่หักค่าจ้างแรงงานประมาณปีละ 6.1 หมื่นล้านบาท และกำไรที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่อยอดของผู้ประกอบการโทรศัพท์มือถืออีกประมาณ 3.3 หมื่นล้านบาท รวมเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 9.4 หมื่นล้านบาท จะทำให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (ไม่รวมภาษีทางอ้อมประเภทอื่น) เพิ่มขึ้นได้ประมาณปีละ 0.65 หมื่นล้านบาท และเมื่อใช้อัตราการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มในปีงบประมาณ 2554 ที่ 32.6% แล้ว พบว่ารัฐต้องมีรายจ่ายจากการคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม 0.21 หมื่นล้านบาท คงเหลือเป็นรายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐจะจัดเก็บได้สุทธิ 0.44 หมื่นล้านบาท</p> <div style="text-align: center; border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0;"> <p>ฐานรายได้ที่รัฐจะเก็บได้ 9.4 หมื่นล้านบาท</p> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin: 10px 0;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; background-color: #0056b3; color: white; text-align: center;"> <p>1) จากมูลค่าธุรกรรมของภาคเอกชนหัก ค่าจ้างแรงงาน 6.1 หมื่นล้านบาท</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; background-color: #0056b3; color: white; text-align: center;"> <p>2) จากกำไรของผู้ประกอบการที่เพิ่มขึ้น จากผลิตภัณฑ์ต่อยอด 3.3 หมื่นล้านบาท</p> </div> </div> <div style="text-align: center; border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0; background-color: #d3d3d3;"> <p>ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% ที่รัฐจะเก็บเพิ่มได้ = 0.65 หมื่นล้านบาท</p> </div> <div style="text-align: center; border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0; background-color: #f4a460;"> <p>(ลบ) รัฐจ่ายคืนภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรา 32.6% = 0.21 หมื่นล้านบาท</p> </div> <div style="text-align: center; border: 1px solid black; padding: 10px; margin: 10px 0; background-color: #d3d3d3;"> <p>ภาษีทางอ้อม (ภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐจะเก็บได้) = 0.44 หมื่นล้านบาท</p> </div> <p>○ หากรวมภาษีทางตรงที่รัฐจะจัดเก็บได้ราวปีละ 1.26 หมื่นล้านบาทและภาษีทางอ้อม (เฉพาะภาษีมูลค่าเพิ่ม) อีกประมาณปีละ 0.44 หมื่นล้านบาท คาดว่ารัฐบาลจะจัดเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณปีละ 1.7 หมื่นล้านบาท</p> <p>(หมายเหตุ : การคำนวณผลประโยชน์ที่ภาคเอกชนจะได้รับทั้งอุตสาหกรรมต้นน้ำ และปลายน้ำ จะใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตล่าสุด (I/O Table) ปี 2548 ของสศช. และระบุมูลค่าการลงทุนของโครงการ 3G ประมาณ 5 หมื่นล้านบาทเข้าไป)</p>

ใครเสีย	เสียเท่าไร	วิธีการคำนวณต้นทุนเสียโอกาส
<p><u>เอกชน</u> ผู้ประกอบการ ในธุรกิจ โทรศัพท์มือถือ เสียรายได้จาก การพัฒนา ผลิตภัณฑ์ต่อ ยอด</p>	<p>3.3 หมื่นล้าน บาทต่อปี</p>	<p>เป็นการคำนวณรายได้ที่ผู้ประกอบการจะได้รับในช่วงระยะเวลาของสัมปทาน (15 ปี) โดยปรับให้เป็นมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ณ อัตราผลตอบแทน 5% ภายใต้ข้อสมมติฐานดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ ปัจจุบันมีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ทั้งสิ้น 81.7 ล้านเลขหมาย และคาดว่าจะมีอัตราการขยายตัวของจำนวนเลขหมายที่ 5.25% (เท่ากับอัตราการขยายตัวปีล่าสุด) ○ เครื่องโทรศัพท์มือถืออายุการใช้งานเฉลี่ย 3 ปี ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการซื้อโทรศัพท์มือถือเครื่องใหม่ที่มาจากการขยายตัวหรือซื้อเพื่อทดแทนเครื่องเก่าก็ตาม จะเป็นการซื้อเครื่องที่รองรับ 3G ประมาณ 80% ○ จากจำนวนการซื้อเครื่องที่รองรับ 3G คาดว่าจะมีผู้ใช้บริการ 3G ในอัตรา 45% เท่านั้น (เป็นอัตราของการใช้บริการ 3G บนเครื่อง 3G ในปัจจุบัน) <p>คาดว่าจะมีค่าใช้จ่าย/เลขหมาย/เดือน (ARPU) สำหรับการใช้บริการ 3G ในระดับที่สูงกว่าเลขหมายที่ใช้บริการ 2G อยู่ราว 50% โดยในปัจจุบัน ARPU สำหรับ 2G อยู่ที่เฉลี่ย 190 บาท/เลขหมาย/เดือน ซึ่ง ARPU สำหรับ 3G น่าจะอยู่ที่ระดับสูงกว่า 300 บาทอย่างมีนัยยะ แต่คาดว่าส่วนต่างดังกล่าวจะลดลงในระยะยาว)</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="border: 1px solid gray; padding: 5px; width: 30%;"> <p style="text-align: center;">81.7 ล้านเลขหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> • อัตราการขยายตัว = 5.25% ปี • อัตราการซื้อเครื่องใหม่ที่รองรับ 3G = 80% • อัตราการใช้บริการ 3G ของผู้ซื้อเครื่อง 3G = 45% </div> <div style="border: 1px solid gray; padding: 5px; width: 30%;"> <p style="text-align: center;">รายได้ของผู้ประกอบการตลอดระยะเวลาสัมปทานปรับเป็นมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-bottom: 5px;"> Y1 Y2 Y3 ... Y15 </div> <ul style="list-style-type: none"> • ระยะเวลาสัมปทาน = 15 ปี • อัตราผลตอบแทนเพื่อปรับให้เป็นมูลค่าปัจจุบันสุทธิ = 5% </div> <div style="border: 1px solid gray; padding: 5px; width: 30%;"> <p style="text-align: center;">ARPU ระหว่าง 2G และ 3G</p> <ul style="list-style-type: none"> • ARPU ของ 3G มากกว่า 2G ประมาณ 50% • ARPU ของ 2G = 190 บาท / เลขหมาย / เดือน • ARPU ของ 3G = 300 บาท / เลขหมาย / เดือน (แต่จะลดลงในระยะยาว) • ส่วนต่าง ARPU ระหว่าง 2G และ 3G = 110 บาท / เลขหมาย / เดือน </div> </div>
<p><u>เอกชน</u> ผลกระทบต่อ เศรษฐกิจใน ภาคส่วนอื่น โดย ร ร ม</p>	<p>6.3 หมื่นล้าน บาทต่อปี</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ หากเมื่อ 3 ปีก่อน ประเทศไทยตัดสินใจลงทุนในโครงการ 3G ซึ่งมีมูลค่า 5 หมื่นล้านบาท คาดว่าจะสามารถสร้าง <ul style="list-style-type: none"> ▪ อุปสงค์ต่อผลผลิต หรือ “อุตสาหกรรมต้นน้ำ” ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนใน 3G เช่น การก่อสร้าง การจ้างงาน มูลค่ากว่า 133,070 ล้านบาท และ ▪ อุปทานต่อผลผลิต หรือ “อุตสาหกรรมปลายน้ำ” ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่นำเอาผลประโยชน์จาก 3G ไปเป็นพื้นฐานต่อการผลิต อาทิ ภาคการสื่อสาร ภาคการค้า มูลค่ากว่า 135,809 ล้านบาท (จากการนับการลงทุนนี้ในหมวดปัจจัยการผลิตทุน สาขาบริการไปรษณีย์โทรเลขและการสื่อสาร) <p>รวมเป็นผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมทั้งสิ้น 268,879 ล้านบาทหรือคิดเป็นมูลค่าเฉลี่ยปีละประมาณกว่า 9 หมื่นล้านบาท</p> ○ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าผลประโยชน์ดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั้งหมดภายในระยะเวลา 3 ปี แต่หากส่งผลเพียง 70% การลงทุนในโครงการ 3G นี้ก็จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยไม่น้อยกว่าปีละ 6.3 หมื่นล้านบาทเลยทีเดียว <p>(ที่มา : TFF Analysis โดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตล่าสุด (ปี 2548) ของสศช.)</p>

ใครเสีย	เสียเท่าไร	วิธีการคำนวณต้นทุนเสียโอกาส
<p>เอกชน รายได้จากการขายโฆษณา และการเพิ่มมูลค่าของเว็บไซต์</p>	<p>100 ล้านบาทต่อปี สำหรับค่าโฆษณาหรือ 786 ล้านบาทสำหรับมูลค่าเว็บไซต์ที่เพิ่มขึ้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> จากสถิติของ www.mobilethai.net เปิดเผยว่าใน 3 ไตรมาสแรกของปี 2555 เว็บไซต์ 20 อันดับแรกของประเทศไทยที่ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือเข้าเยี่ยมชมมากที่สุด (ซึ่งเราจะเรียกว่า Top 20) มีจำนวนผู้เยี่ยมชมทั้งสิ้นรวม 1.54 พันล้านหน้า (PageViews) ซึ่งหากกำหนดให้ไตรมาสสุดท้ายมีจำนวน Pageview เท่ากับค่าเฉลี่ยของ 3 ไตรมาสแรก คาดว่าในปี 2555 จะมีผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ Top 20 มากถึง 2.06 พันล้านหน้า (หมายเหตุ : ในปี 2552 สถิติของผู้เยี่ยมชมเว็บ Top 20 มีเพียง 43.3 ล้านหน้า แต่ในปี 2555 จะเพิ่มขึ้นมากถึง 2.06 พันล้านหน้า คิดเป็นอัตราการขยายตัวกว่า 47.5 เท่าภายใน 3 ปี) จากการประเมินของ www.worthofweb.com ณ วันที่ 4 ต.ค. 55 เว็บไซต์ Top 20 ของประเทศไทยที่มีผู้เยี่ยมชมผ่านทุกช่องทางมีศักยภาพในการสร้างรายได้จากการโฆษณาที่ 4.65 สตางค์ต่อหน้า หากพิจารณาเฉพาะการเข้าดูโฆษณาบนเว็บไซต์ Top 20 จากโทรศัพท์มือถือ จะสามารถรายได้จากการโฆษณาเพิ่มขึ้นถึง ได้เพิ่มขึ้นเกือบ 100 ล้านบาทต่อปี หากนำเว็บไซต์ Top 20 นี้ไปขายตามอัตราการประเมินของ www.worthofweb.com ในอัตราหน้าละ 38.2 สตางค์ จะพบว่า การเข้าชมเว็บไซต์ Top 20 ดังกล่าวผ่านโทรศัพท์มือถือจะช่วยเพิ่มมูลค่าเว็บไซต์ทั้งหมดได้ราว 786 ล้านบาทต่อปี
<p>ประชาชน ประชาชนเสียเวลาจากการเข้าชมเว็บไซต์บนมือถือ (จากความเร็วของ 3G)</p>	<p>3.9 หมื่นล้านบาทต่อปี</p>	<p>เป็นการคำนวณเวลาที่เสียไปจากการเข้าชมเว็บไซต์บนมือถือ โดยแปลงกลับเป็นตัวเงิน</p> <ul style="list-style-type: none"> จากสถิติของ Truehits.com ซึ่งว่าเดือนก.ย. 2555 มีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อเข้าดูเว็บไซต์มากถึง 543.4 ล้านหน้า (PageViews) และจากสถิติของ mobilethai.net (ณ 7 ตค 55) มีผู้ใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อเข้าดูเว็บไซต์สูงสุดรวมทั้งสิ้นประมาณ 1.53 ล้านราย คิดเป็นการเข้าชมเว็บไซต์เฉลี่ย 354 หน้า/คน/เดือน หากเว็บไซต์ที่คนนิยมเข้าชมมีขนาดเฉลี่ยหน้าละ 5.83 MB (ตามค่าเฉลี่ยของขนาดเว็บไซต์ 10 อันดับยอดนิยมของคนไทย) การดาวน์โหลดข้อมูลด้วยความเร็วสูงสุดของเทคโนโลยี EDGE ณ อัตรา 33.3 วินาทีต่อข้อมูลขนาด 1 MB จะใช้เวลาในการดาวน์โหลดทั้งสิ้นหน้าละ 194.3 วินาที ในขณะที่ 3G ซึ่งมีความเร็วในการดาวน์โหลด ณ อัตรา 1.1 วินาทีต่อข้อมูลขนาด 1 MB จะใช้เวลาเพียงหน้าละ 6.5 วินาที ซึ่งหมายความว่า การเข้าชมเว็บไซต์จำนวน 354 หน้าด้วย EDGE จะใช้เวลามากถึง 68,831.8 วินาที หรือ 19.1 ชม./คน/เดือน ในขณะที่ 3G จะใช้เวลาเพียง 2,300 วินาที หรือ 38.35 นาที/คน/เดือน คิดเป็นส่วนต่างประมาณ 18.5 ชม./คน/เดือน <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 20px;"> <div style="text-align: center;"> <div style="background-color: #f4a460; padding: 5px; border-radius: 10px; width: 150px; margin: 0 auto;">EDGE</div> <ul style="list-style-type: none"> อัตราการดาวน์โหลดข้อมูล = 33.3 วินาทีต่อข้อมูลขนาด 1 MB เวลาในการดาวน์โหลดหน้าละ = 194.3 วินาที หากเข้าชมเว็บไซต์จำนวน 354 หน้า จะใช้เวลา = 19.1 ชม / คน / เดือน </div> <div style="text-align: center;"> <div style="background-color: #f4a460; padding: 5px; border-radius: 10px; width: 150px; margin: 0 auto;">3G</div> <ul style="list-style-type: none"> อัตราการดาวน์โหลดข้อมูล = 1.1 วินาทีต่อข้อมูลขนาด 1 MB เวลาในการดาวน์โหลดหน้าละ = 6.5 วินาที หากเข้าชมเว็บไซต์จำนวน 354 หน้า จะใช้เวลา = 38.25 นาที / คน / เดือน </div> </div> <div style="text-align: center; margin-top: 20px; background-color: #0056b3; color: white; padding: 10px; border-radius: 10px;"> <p>ส่วนต่างของเวลาระหว่าง EDGE และ 3G = 18.5 ชม / คน / เดือน</p> </div>

ใครเสีย	เสียเท่าไร	วิธีการคำนวณต้นทุนเสียโอกาส		
		<p>○ หากสมมติให้เจ้าของโทรศัพท์หนึ่งคนมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 20,000 บาท ทำงานเดือนละ 22 วันๆ ละ 8 ชม. คิดเป็นรายได้ประมาณ 114 บาทต่อชั่วโมง หากเขาสามารถประหยัดเวลาจากการเข้าชมเว็บไซต์ได้ถึง 18.5 ชม.ต่อเดือน เขาอาจจะสามารถสร้างรายได้เพิ่มในช่วงเวลาดังกล่าวได้กว่า 2,100 บาท/คน/เดือน และจากจำนวนผู้ใช้มือถือเพื่อเข้าเว็บไซต์ทั้งหมด 1.53 ล้านราย เราอาจจะสามารถสร้างรายได้เพิ่มได้อีกถึงเดือนละ 3,222 ล้านบาท หรือประมาณปีละ 3.9 หมื่นล้านบาทเลยทีเดียว</p> <p>(ที่มา : เว็บไซต์ www.mobilethai.net และ www.truehit.net)</p>		
<p><u>ประชาชน</u> ประชาชนเสีย ค่าใช้จ่าย เพิ่มขึ้นเพราะ คุณภาพ บริการไม่ดี</p>	<p>2.3 หมื่นล้าน บาทต่อปี</p>	<p>เป็นการคำนวณค่าใช้จ่ายโทรศัพท์ที่เพิ่มขึ้นจากคุณภาพของบริการ</p> <p>○ ข้อมูลจาก กสทช. ระบุว่าใน 3 ไตรมาสแรกของปี 2555 มีการใช้งานมือถือเฉลี่ย 314 นาที/เลขหมาย/เดือน และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณนาทีละ 1.26 บาทต่อเลขหมาย (ข้อมูลของไตรมาส 1 ปี 2554) ซึ่งหมายความว่าประชาชนจะต้องจ่ายค่าโทรศัพท์ประมาณ 395.6 บาท/เลขหมาย/เดือน</p> <p>○ หากสมมติให้อัตราการหลุดของโทรศัพท์อยู่ที่ระดับ 10% ของจำนวนนาทีที่โทร โดยการต่อสายใหม่จะต้องเสียค่าโทรศัพท์ในอัตรานาทีละ 2 บาท ซึ่งทำให้เกิดส่วนต่างของค่าโทรเฉลี่ยประมาณ 0.74 บาทต่อ 1 เลขหมาย เท่ากับว่าประชาชนจะต้องมีค่าใช้จ่ายโทรศัพท์เพิ่มขึ้นอีกประมาณเดือนละ 23.24 บาท หรือประมาณเดือนละ 5.9%</p> <p>○ หากคิดมูลค่ารวมของค่าโทรศัพท์ที่เพิ่มขึ้นจากเลขหมายโทรศัพท์ที่มีอยู่ ณ สิ้นเดือน กย. 55 จำนวน 81.7 ล้านเลขหมายแล้ว พบว่าประชาชนจะต้องเสียค่าโทรศัพท์รวมทั้งประเทศราว 1,898.9 ล้านบาท/เดือน หรือราวปีละ 2.3 หมื่นล้านบาทต่อปี</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 20px;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; background-color: #f96; color: white; text-align: center;"> <p>ค่าโทรศัพท์เฉลี่ย</p> <p>395.6 บาทต่อคนต่อเดือน</p> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; background-color: #f96; color: white; text-align: center;"> <p>ค่าโทรศัพท์ที่เพิ่มจากกรณีสายหลุด</p> <p>23.24 บาทต่อคนต่อเดือน</p> </div> </div> <div style="margin-top: 10px;"> <table border="0" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%; vertical-align: top;"> <ul style="list-style-type: none"> • การใช้งานมือถือเฉลี่ย 314 นาที / เลขหมาย / เดือน • ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณนาทีละ 1.26 บาทต่อเลขหมาย </td> <td style="width: 50%; vertical-align: top;"> <ul style="list-style-type: none"> • อัตราการหลุดของโทรศัพท์ = 10% • การต่อสายใหม่จะเสียค่าโทรศัพท์ = 2 บาท • ส่วนต่างของค่าโทรเฉลี่ย = (อัตราการต่อสายใหม่ - ค่าโทรศัพท์เฉลี่ย) = 2 บาท - 1.26 บาท = 0.74 บาท • ค่าโทรศัพท์ที่เพิ่มขึ้นต่อเดือน = (อัตราการหลุด 10% x การใช้งานมือถือเฉลี่ยต่อเลขหมายต่อเดือน x ส่วนต่างของค่าโทรเฉลี่ย) = 10% x 314 นาที x 0.74 บาท = 23.24 บาท </td> </tr> </table> </div>	<ul style="list-style-type: none"> • การใช้งานมือถือเฉลี่ย 314 นาที / เลขหมาย / เดือน • ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณนาทีละ 1.26 บาทต่อเลขหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราการหลุดของโทรศัพท์ = 10% • การต่อสายใหม่จะเสียค่าโทรศัพท์ = 2 บาท • ส่วนต่างของค่าโทรเฉลี่ย = (อัตราการต่อสายใหม่ - ค่าโทรศัพท์เฉลี่ย) = 2 บาท - 1.26 บาท = 0.74 บาท • ค่าโทรศัพท์ที่เพิ่มขึ้นต่อเดือน = (อัตราการหลุด 10% x การใช้งานมือถือเฉลี่ยต่อเลขหมายต่อเดือน x ส่วนต่างของค่าโทรเฉลี่ย) = 10% x 314 นาที x 0.74 บาท = 23.24 บาท
<ul style="list-style-type: none"> • การใช้งานมือถือเฉลี่ย 314 นาที / เลขหมาย / เดือน • ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณนาทีละ 1.26 บาทต่อเลขหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราการหลุดของโทรศัพท์ = 10% • การต่อสายใหม่จะเสียค่าโทรศัพท์ = 2 บาท • ส่วนต่างของค่าโทรเฉลี่ย = (อัตราการต่อสายใหม่ - ค่าโทรศัพท์เฉลี่ย) = 2 บาท - 1.26 บาท = 0.74 บาท • ค่าโทรศัพท์ที่เพิ่มขึ้นต่อเดือน = (อัตราการหลุด 10% x การใช้งานมือถือเฉลี่ยต่อเลขหมายต่อเดือน x ส่วนต่างของค่าโทรเฉลี่ย) = 10% x 314 นาที x 0.74 บาท = 23.24 บาท 			

TIMELINE: เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ 3G

50

- พ.ค. - AIS เปิดให้บริการ 3G ที่เชียงใหม่ แต่จำกัดการให้บริการ

52

- 17 ก.ย. - กทช. ออกประกาศร่างเงื่อนไขการประมูลสุดท้ายก่อนประมูล 3G คลื่นความถี่ย่าน 2100 MHz แต่กระทรวง ICT ได้เข้าร้องเรียนต่อนายกษ ให้เลื่อนการประมูลออกไปเพราะกทช. ได้มีการจำกัดไม่ให้กสท. โทรคมนาคม (CAT) และ TOT เข้าร่วมประมูล

53

- 2 มี.ค. - กทช. ชุดใหม่ (ชุดเก่าถึงวาระต้องจับฉลากออกบางส่วน)
- พ.ค. - คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้มีมติให้ออกใบอนุญาตย่านความถี่ 2100 MHz บนเทคโนโลยี 3.9G หรือเทคโนโลยี HSPA+
- 13 ก.ย. - ฝ่ายกฎหมายของ CAT ยื่นฟ้อง กทช. โดยให้เหตุผลว่า กทช. ไม่มีอำนาจในการจัดสรรคลื่นความถี่ พร้อมทั้งขอคำสั่งคุ้มครองการประมูลชั่วคราวจากศาลปกครองกลาง
- 16 ก.ย. - TOT ได้ยื่นฟ้อง กทช. โดยให้เหตุผลว่า หลักเกณฑ์การประมูลของ กทช. เอื้อประโยชน์แก่เอกชน โดยในวันเดียวกัน ศาลปกครองกลางสั่งระงับการประมูล 3G ทั้งหมดเป็นการชั่วคราว
- 23 ก.ย. - ศาลปกครองสูงสุดยังคงยืนคำสั่งเดิมของศาลปกครองกลาง
- 20 ธ.ค. - สำนักงาน กสทช. ได้รับการโอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ พนักงานและลูกจ้าง และเงินงบประมาณมาจากสำนักงานกทช.

54

- 29 ก.ค. - AIS ได้เปิดให้บริการ 3G อย่างเป็นทางการบนคลื่นความถี่เดิมที่ได้รับมา โดย กสทช. ได้อนุมัติคำร้องของ AIS ให้สามารถเปลี่ยนแปลงพื้นที่ให้บริการ 3G บนระบบ HSPA จำนวน 1,884 สถานี
- ส.ค. - กลุ่ม TRUE ได้เปิดตัวเครือข่าย ทรูมูฟ-เอช โดยเป็นเครือข่ายที่ดำเนินการร่วมกันระหว่างทรูมูฟและ กสทช.โทรคมนาคม มีระยะเวลาดำเนินการ 14 ปี โดยการลงทุนเป็นลักษณะ BTO (สร้างเสร็จแล้วทรัพย์สินตกเป็นของรัฐ)
- 16 ส.ค. - DTAC เปิดให้บริการ 3G บนคลื่นความถี่ 850 MHz ที่ได้รับจาก กสท โทรคมนาคม และ กสทช. แต่ก็ถูกสั่งระงับการให้บริการลงในวันเดียวกัน แต่ต่อมาในวันที่ 15 ก.ย. 2554 ร.มว. ICT ได้ออกมาแถลงว่า อัยการสูงสุดมีคำสั่งให้ DTAC เปิดบริการ 3G เชิงพาณิชย์ได้

55

- 15 ต.ค. - ศาลปกครองยกคำร้องของนายอนุภาพ ธีรลาภ นักวิชาการอิสระด้านโทรคมนาคมที่ฟ้อง กทช. ในคดีหมายเลขดำที่ 2635/2555 และคดีหมายเลขแดงที่ 1904/2555 เพื่อไม่ให้มีการประมูล 3G
- 15 ต.ค. - นายสุริยะใส กตะศิลา ผู้ประสานงานกลุ่มการเมืองสีเขียว (กลุ่มกรีน) ยื่นคำร้องคัดค้านการประมูล 3G กับศาลปกครอง แต่ศาลปกครองไม่รับไต่สวนฉุกเฉิน
- 16 ต.ค. - กทช. ได้จัดให้มีการประมูล 3G บนคลื่นความถี่ 2.1GHz โดยผลการประมูล AIS ให้ราคารวม 14,625 ล้านบาท ในขณะที่ DTAC กับ TRUE ให้ราคาเท่ากันคือ 13,500 ล้านบาท กล่าวคือ จากราคาประมูลรวมทั้งหมด 3 บริษัท ได้เงินเข้ารัฐรวม 41,625 ล้านบาท
- 18 ต.ค. - คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) มีมติอนุมัติรับรองผลการประมูลฯ ด้วยคะแนนเสียง 4:1
- 19 ต.ค. - นายมงคลกิตติ์ สุขสินธารานนท์ เลขาธิการภาคีเครือข่ายต่อต้านทุจริตคอร์รัปชั่นของชาติ (ภคช.) ยื่นหนังสือถึง ปปช. ให้ตรวจสอบการประมูลใบอนุญาต 3G ว่าอาจผิด พรบ. ว่าด้วยการเสนอราคาต่อหน่วยงานภาครัฐ พ.ศ. 2542 โดยขอให้ยกเลิกการประมูลดังกล่าว
- 18 ต.ค. - คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (กพว.อ.) กระทรวงการคลัง ได้ส่งหนังสือด่วนที่สุดที่กค. (กพวอ) 0421.3/42301 ลงวันที่ 18 ต.ค. 2555 ถึงกทช. โดยท้วงติงว่าขั้นตอนการประมูลฯ อาจเกิดการฮั้วประมูลกัน
- 22 ต.ค. - เลขานุการสำนักงานศาลปกครองกลาง ได้กล่าวสรุปถึงคดี 3G ผ่านสื่อมวลชนว่ามีผู้ยื่นฟ้องกทช. ต่อศาลปกครองเพื่อให้ระงับการประมูลทั้งสิ้น 6 คดี

ผู้จัดทำ

ดร. นิตินัย ศิริสมรรถการ

กรรมการผู้จัดการ และ Chief Economist

สถาบันอนาคตไทยศึกษา

nitinai@thailandff.org

ดร. นิตินัยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปริญญาโทด้านรัฐศาสตร์จาก University of Southern California จากนั้นได้รับทุนกระทรวงการคลังเพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาเอกด้านเศรษฐศาสตร์ จาก Florida State University

ก่อนที่จะมาร่วมงานกับสถาบันอนาคตไทยศึกษา ดร. นิตินัยเคยดำรงตำแหน่งรองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ (สายพัฒนาธุรกิจและการตลาด) บริษัท ท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย จำกัด และผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายกลยุทธ์การลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ไทยพาณิชย์ จำกัด นอกจากนี้ยังเคยร่วมงานกับรัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในตำแหน่งที่ปรึกษากระทรวงแผนงานและการลงทุน

สถาบันอนาคตไทยศึกษา

Tel: 02 264 5481-3

Fax: 02 264 5480

Email: network@thailandff.org

www.thailandfuturefoundation.org

ENGAGE * ANALYZE * INFORM

ข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้เป็นการเก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เชื่อได้ว่าน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม สถาบันอนาคตไทยศึกษา (“สถาบัน”) ไม่ว่าจะเป็นองค์กร ผู้บริหาร หรือพนักงานไม่ขอรับรองและรับประกันความถูกต้องของข้อมูลหรือข้อความใดๆ ในรายงานฉบับนี้ รวมทั้งลำดับ เวลา ความเป็นปัจจุบัน ความสมบูรณ์ ความเหมาะสมเพื่อวัตถุประสงค์ของรายงานฉบับนี้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลจากบุคคลที่สามหรือข้อมูลอื่นใด หากเกิดความสูญเสียหรือเสียหายแก่ผู้ใช้บริการหรือบุคคลอื่น ไม่ว่าจะจากการประมาทเลินเล่อ หรือการละเว้นทั้งหมดหรือบางส่วนในการจัดหา รวบรวม ตีความ ตัดต่อ หรือเขียนรายงานนี้ ไม่ว่าจะในลักษณะใดๆ ก็ตาม สถาบันฯ จะไม่รับผิดชอบแต่อย่างใดทั้งสิ้น

ความเห็นใดๆ ที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ถือว่าเป็นความคิดเห็น/มุมมองส่วนบุคคล โดยการตัดสินใจจะอยู่ภายใต้สมมติฐานซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้ สถาบันฯ ขอสงวนสิทธิ์ที่จะเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่อยู่ในรายงานฉบับนี้ได้โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

อนึ่ง การใช้หรือเผยแพร่เนื้อหา และ/หรือข้อมูลใดๆ ในรายงานฉบับนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันถือเป็นการต้องห้ามโดยเด็ดขาด